

SOPRAAN MARJON STRIJK VOERDE DE MATTHÄUS TOT NU TOE ZO'N TACHTIG KEER UIT. VAN JONGS AF AAN IS ZE GEFASCINEERD DOOR HET WERK. 'IK HAD ALS ZANGER HET GEVOEL DAT IK LOSKWAM VAN DE GROND.'

'Die keer was het alsof de hemel meezong'

TEKST RIENK BLOM | BEELD PETER BEEMSTERBOER

Als klein kind wilde ik heel graag mee naar de Matthäus-Passion. Mijn ouders vonden het natuurlijk een te lange zit voor een jong kind. Pas toen ik negen was mocht ik eindelijk mee. Die eerste keer herinner me als de dag van gisteren. Voor deze uitvoering gingen we vanuit onze woonplaats Nijkerk naar de St.-Joriskerk in Amersfoort. Met name sopraan Hanneke Kaasschier maakte een onvergetelijke indruk op mij. Hoe zij de aria Aus Liebe zong is me altijd bijgebleven. Het was voor mij de hemel op aarde. En dan te bedenken dat ik die aria later zelf zou gaan zingen...'

Zingen is Marjon met de paplepel ingegoaten: 'Mijn ouders zongen in een kamerkoor in Lunteren. Zelf zong ik tot mijn twaalfde levensjaar in een kinderkoor. Ik zong toen al veel solo. Na mijn twaalfde viel ik in een gat, want ik moest van het kinderkoor af.' Lang zou het niet duren voor ze verder ging met zingen in koorverband. 'Ik wilde ook bij het kamerkoor van mijn ouders. Hoewel het alleen voor volwassenen was, mocht ik toch auditie doen. Ik werd nog toegelaten ook.'

Marjons honger zou hiermee niet gestild zijn. 'Op mijn zestiende deed ik auditie bij een toonkunstkoor.

De dirigent, een aardige en kundige man, nam me aan op voorwaarde dat ik de hoge noten zou laten schieten of voorzichtig aan zou tikken. Hij zag mijn talent en wilde mijn stem niet verpesten voordat die zich helemaal had ontwikkeld en gezet. Met dit koor heb ik ook mijn eerste Matthäus gedaan. Ik weet het nog precies, ik was 17 jaar.'

Vele uitvoeringen zouden volgen. Eén uitvoering sprong er voor haar gevoel echt uit. 'Dat was een uitvoering onder leiding van dirigent Bas Ramselaar, mijn toenmalige echtgenoot. Het was een uitvoering in de St.-Joriskerk in Amersfoort. Ik heb daar als musicus, maar ook als gelovige, vele voetstappen liggen. Bij deze uitvoering viel alles op zijn plek. Het leek wel alsof de hemel meezong in bepaalde passages. Ik had als zanger

'Maria Magdalena is hier echt een voorbeeld voor mij'

‘We zouden moeten leren vanuit *die liefde* te leven’

het gevoel dat ik loskwam van de grond. Het ging niet meer om mij, maar uitsluitend nog om de woorden die ik zong. Opmerkelijk was dat ik niet de enige was met dat gevoel. Ook Bas vertelde me later dat hij hetzelfde had ervaren. Het Nederlands Begeleidingsorkest speelde die avond de sterren van de hemel. Het publiek was heel betrokken op de tekst en de muziek. Er ontstond een ongelooflijke wisselwerking.’

‘Ik was als concertzanger wat ouder, dat hielp mee. In het begin ben je erg bezig met wat anderen van je prestaties vinden. Nu kon ik dat meer loslaten. Ik kon op dat moment vanuit mijn hart zingen, los van de gedachte wat anderen erbij zouden moeten voelen. Het kunnen loslaten geeft je als uitvoerder een enorme verdieping.’

Eén personage uit de Matthäus is haar bijzonder dierbaar: ‘De rol die me het meeste aanspreekt is die van Maria Magdalena. Er zijn een aantal aria’s waarvan ik denk dat ze vanuit haar perspectief zijn geschreven. Neem nu de aria Ich wil dir mein Herze schenken. Maria Magdalena is hier echt een voorbeeld voor mij. In mijn beleving is deze aria een innige liefdesverklaring aan Jezus. Tot aan zijn dood zal ze zich een van zijn trouwste leerlingen betonen. En het mooie is: die liefde is ook wederzijds.’

Een ander hoogtepunt voor Marjon is Aus Liebe. ‘Deze aria wordt ingeleid door een recitatief waarin wordt opgenoemd wat Jezus allemaal heeft gedaan: hij laat

verlamden lopen, hij opent blinden de ogen, hij schenkt ons het Woord van God, hij drijft boze geesten uit. En dan komt die schitterende aria, die verhaalt over dat ultieme geschenk van Jezus aan ons: zijn leven. Terwijl hij volstrekt onschuldig is. Hoe langer ik het op me laat inwerken, hoe groter het wonder wordt.’

Voor Marjon heeft de Matthäus een duidelijke boodschap: ‘Onschuldigen moeten lijden, omdat machthebbers niet kunnen omgaan met liefde, en dat is waanzin. Ze kunnen er niet zijn voor de ander. We zouden moeten leren vanuit die liefde te leven, waarvan de Matthäus op prachtige wijze verhaalt. Doe dat dwars tegen alles in. Praat elkaar niet na in angst. Laat je inspireren door die bovenmenselijke liefde.’ ■

